

Πειραιώς σε ΔΙΣ: **«Επιδιώκουν το γκρέμισμα της Ελληνορθόδοξου ιδιοπροσωπίας των Ορθοδόξων Ελλήνων».**

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ απέστειλε προς την ΔΙΣ της Εκκλησίας της Ελλάδος την κάτωθι επιστολήν περί του μαθήματος των Θρησκευτικών.

Πρός Τήν

Ίεράν Σύνοδον

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΑΘΗΝΑΙ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 2019

Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Εὐδρομον τό στάδιον τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων!

Ὡς διάδικος στήν μακροχρόνια δικαστική διαμάχη μέ τό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί Θρησκευμάτων καί μέ τήν δικαίωση τεσσάρων ἀποφάσεων τῆς Ὀλομελείας τοῦ ΣτΕ 660/2018, 926/2018, 1749/2019 καί 1750/2019 χρεωστῶ νά διευκρινίσω τήν νομική πραγματικότητα.

Στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, Νόμος 4386/2016 νομοθετήθηκε «Ρυθμίσεις γιά τήν ἔρευνα καί ἄλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 83/11.5.2016 τ. Α΄), ὅπου στό ἄρθρ. 55 «Ρύθμιση θεμάτων τῆς Γενικῆς Γραμματείας Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας Ἔρευνας καί Θρησκευμάτων» καί στήν παρ. 5 ἐπικαιροποιήθηκαν τά ἀκόλουθα: «5. Στο ἄρθρο 16 του Ν. 1771/1988 (Α΄171) προστίθεται νέα παράγραφος 4, ως ακολούθως: «4. Κατ' ἐξαίρεση, εφόσον στα δημόσια δημοτικά σχολεῖα των με αριθμό 25153/26.2.1957 (Β΄86) και 78871/22.3.1962 (Β΄125) κοινών υπουργικών αποφάσεων των Υπουργῶν Εθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών δέν υπηρετεῖ δάσκαλος του Καθολικοῦ δόγματος ἢ τῆς Εβραϊκῆς θρησκείας και γλώσσας για την κάλυψη των αναγκῶν των μαθητῶν του Καθολικοῦ δόγματος ἢ τῆς Εβραϊκῆς θρησκείας και γλώσσας ἀντίστοιχα, μετά ἀπό σχετική εισηγήση των αρμοδίων Περιφερειακῶν Διευθύνσεων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, εἶναι δυνατή ἡ πρόσληψη, ἀνά σχολικό ἔτος, εκπαιδευτικοῦ ἐκτός των οικείων πινάκων ἀναπληρωτῶν εκπαιδευτικῶν για τη διδασκαλία του μαθήματος των θρησκευτικῶν του Καθολικοῦ δόγματος και για τη διδασκαλία του μαθήματος των θρησκευτικῶν και γλώσσας τῆς Εβραϊκῆς θρησκείας.

Ἡ ἐπιλογή και πρόσληψη του εκπαιδευτικοῦ γίνεται με ἀπόφαση του Ὑπουργοῦ Παιδείας, Ἔρευνας και Θρησκευμάτων, ὕστερα ἀπό πρόταση τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Καθολικῆς Ἱεραρχίας Ἑλλάδος (Ι.Σ.Κ.Ι.Ε.) και του Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου (Κ.Ι.Σ) ἀντίστοιχα». Τά ἀνωτέρω ὁμοειδῶς ἰσχύουν καί γιά τήν Μουσουλμανική μειονότητα μέ τούς Ν. 3379/1955, Ν. 1566/1985, Ν. 4186/2013, Ν. 4264/2014, Ν. 4351/2015».

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω τό ΣτΕ σέ τέσσερις ἀποφάσεις του εἶπε τό αὐτονόητο, ἐπικαλούμενο καί τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4,1 τοῦ Συντάγματος γιά τήν ἰσότητα τῶν Ἑλλήνων, ὅτι ἐφ' ὅσον ἰσχύει αὐτό τό νομοθετικό πλαίσιο τοῦ καθορισμοῦ ἀπό τίς θρησκευτικές τους ἡγεσίες τῆς ὕλης καί τῶν διδασκόντων γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν γιά Ρωμαιοκαθολικούς, Μουσουλμάνους καί Ἑβραίους μαθητές, κατ' ἀναλογίαν πρέπει νά ἰσχύει καί γιά τούς Ὀρθοδόξους, πού ἀντιμετωπίζονται ὡς ἄθρησκοι ἐνῶ εἶναι Ὀρθόδοξοι πρὶν μποῦν στήν μαθησιακή διαδικασία, γεγονός πού παρασιωπᾶται τεχνηέντως ἀπό τούς ἐπικριτές τῶν ἀποφάσεων καί ἐπομένως **ἀποδεικνύεται ὅτι ὅλοι αὐτοί οἱ ἐπικριτές δέν ἔχουν ἀντιθρησκευτικό μένος γενικῶς, ἀλλά μόνο ἀντορθόδοξο μένος.**

Συνεπώς αυτό είναι τό επιδιωκόμενο, τό γκρέμισμα τής Έλληνορθόδοξου ιδιοπροσωπίας τών Όρθοδόξων Έλλήνων καί τή μετατροπή τους σέ άθρησκη, άνευρη, άβουλη, πλαδαρή, συγκεχυμένη καί όμογενοποιημένη μάζα, εύχρηστη γιά κάθε είδους καταδολίευση τής έλευθερίας της.

Μικροί Όρθόδοξοι μαθητές χωρίς κριτική σκέψη καί ίκανότητα καλοϋνται νά «κατηχηθοϋν» στά προτάγματα τής διαθρησκειακής βουδιστικής όργάνωσης ΑΡΙΓΚΑΤΟΥ πού ταυτίζονται πλήρως μέ τά καταργηθέντα προγράμματα τών κ. Φίλη καί Γαβρόγλου, ώστε ό προσωπικός Τρισυπόστατος Θεός τής Όρθοδόξου Καθολικής Έκκλησίας, ό αίμοσταγής Θεός τοϋ Ίσλάμ Άλλάχ, καί ό Θεός τοϋ συγχρόνου Ίουδαϊσμοϋ τοϋ Ταλμούδ καί τής Καμπαλά νά είναι ό ίδιος καί έπομένως τό γκρέμισμα τής Όρθοδόξου ιδιοπροσωπίας καί τοϋ Όρθοδόξου πολιτισμοϋ νά είναι άπόλυτα έπιτυχημένο.

Ή άνωτέρω νομική κρίσις πού συνάδει άπολύτως μέ τήν συνταγματική τάξη είναι παγία νομολογία πλέον άπό τής ύπ' αριθμ. 115/2012 Άποφάσεως τοϋ Διοικητικοϋ Έφετείου Χανίων καί έπομένως ή άήθης κινδυνολογία ότι δήθεν δι' αυτών τών άποφάσεων τό μάθημα μετατρέπεται σέ προαιρετικό στερεΐται οίασδήτινος νομικής καί πραγματικής βάσεως, διότι στό σύγχρονο νομοθετικό πλαίσιο διά τούς άθέους, άλλοθρήσκους καί έτεροδόξους μαθητάς ώς έκ τών άνωτέρω προκύπτει, ύφίσταται ή έννομος δυνατότης όχι μόνο άπαλλαγής έκ τοϋ συγκεκριμένου μαθήματος, αλλά διά τούς άλλοθρήσκους καί έτεροδόξους όμολογιακοϋ πρόσ τήν θρησκευτική τους παραδοχή μαθήματος, μέ έπιλεγομένους άπό τίς θρησκευτικές τους ήγεσίες καθηγητάς.

Τά καταργηθέντα προγράμματα σπουδών Φίλη-Γαβρόγλου άπό τās άποφάσεις τοϋ ΣΤΕ πέραν τών άνωτέρω προσαπτομένων καταστρατηγοϋσαν τήν άρχή τής άφηγήσεως πού όδηγεί εις τήν σχέσιν τοϋ μαθητοϋ μέ τό διδασκόμενο γνωστικό άντικείμενο καί κατά ταϋτα δέν ύφίστατο ή δυνατότης τοϋ Όρθοδόξου μαθητοϋ κατανοήσεως τών προτυπώσεων τής Παλαιάς Διαθήκης καί τής συνδέσεως μέ τήν Καινή Διαθήκη καί τήν ιστορική θεολογική καί όντολογική σημασία τοϋ σχεδίου τής Θεΐας Οίκονομίας καί έν ταϋτῶ ωραιοποιοϋσαν καί άπέκρυπταν τήν πραγματικότητα τών ψευδοθρησκειών καί τών αίρέσεων, ώστε ό Έλληνας Όρθόδοξος μαθητής νά μή έχει, μόνος αυτός, τά σχετικά πνευματικά άντισώματα ώστε νά άντικρούη συνειδησιακῶς τίς ψευδεΐς καί κίβδηλες θεωρήσεις τών διδασκομένων θρησκειών καί νά όδηγῆται εις μίαν όμογενοποιημένην θρησκευτικήν σύγχυσι ότι όλες οί θρησκείες άποτελοϋν δρόμους πρόσ τό Θεο καί ιερό καί έπομένως νά ύλοποιηται τό πρόταγμα τής πανθρησκείας, τό όποιο δικαιολογοϋν ώς δήθεν άναγκαία συνθήκη συμβιώσεως εις τίς πολυπολιτισμικές κοινωνίες.

Εΐδικώτερα ένῶ αναφέρονται διά τό Ίσλάμ τά 93 όνόματα τοϋ δήθεν άγαθοϋ Θεοϋ τοϋ Ίσλάμ δέν έξηγεΐται ότι τό Ίσλάμ είναι έπιβίωσι τοϋ γνωστικισμοϋ καί ότι άποτελεΐ κακέκτυπη παραφθορά καί άντιγραφή τής Παλαιάς καί τής Καινής Διαθήκης, οϋτε αναφέρονται έκ τοϋ Κορανίου οί Σοϋρες, πού προβλέπουν τήν πολυγαμία (Οί γυναΐκες στ. 3), τήν άρπαγή μέ τή βία γυναικῶν (στ. 24), τήν άνωτερότητα τών άνδρῶν (στ. 34), τήν άρνησι τής σταυρώσεως τοϋ Χριστοϋ (στ. 157), τήν άρνησι τής άγίας Τριάδος (στ. 171), τήν άρνησι τής θεότητας τοϋ Χριστοϋ (Τό στρωμένο τραπέζι στ. 17, 72, 73, 75), τήν προτροπή γιά σταύρωσι, άποκοπή χειρῶν καί ποδῶν καί έξορία τών άπίστων (στ. 33, Λάφυρα στ. 12, 17), τό μίσος κατά Χριστιανῶν καί Έβραίων (στ. 51, Μετάνοια, στ. 29), τήν πολυγαμία του δήθεν Προφήτη (Οί συνασπισμένες φυλές, στ. 37, 50, 51).

Τό ίδιο συμβαίνει καί μέ τόν σύγχρονο Ίουδαϊσμό, πού μετηλλάγη μέ τό Ταλμούδ καί τήν Καμπαλά άρνούμενος τήν Πεντάτευχον καί τόν Προφητισμόν, καί μέ τόν Ίνδοϊσμό πού άποκρύπτεται ότι έχει στό ειδωλολατρικό του πάνθεον 350.000.000 θεότητας, έκ τών όποίων προσωποποιοϋνται ώς ζωόμορφες θεότητες, ό Θεός έλέφαντας Γκανόσα, ό Θεός πίθηκος

Χανουμάν, ὁ Θεός ποντικός, ἡ Θεά Κάλι μέ τίς ἀνθρωποθυσίες, ὁ Θεός Σίβα μέ τίς 300.000 γυναῖκες καί ἄλλα τερατώδη μυθεύματα καί ἐμπνεύσεις δαιμονίων.

Προβάλλεται ἡ αὐτοθέωσις τοῦ διαλογισμοῦ καί ἐξισοῦται ὁ Χριστιανισμός μέ τό πανθειστικόν ἰδεολόγημα Κομφουκιανισμοῦ καί Βουδισμού, πού ἀρνοῦνται τήν ὕπαρξι προσωπικοῦ Θεοῦ καί δέχονται τόν πανθεισμόν καί ἀποτελοῦν θρησκευτικοφιλοσοφικά συστήματα.

Τό μέγιστο ἔγκλημα τῶν καταργηθέντων προγραμμάτων εἶναι ἡ ὠραιοποίησις τῶν ψευδῶν θρησκείων καί ἡ ἀπόκρυψις τῶν πραγματικῶν τους δογμάτων, ὥστε ὁ Ὀρθόδοξος Ἕλληνας μαθητής νά μήν γνωρίζη τήν ἀλήθεια τῶν πραγμάτων καί νά ὀδηγῆται εἰς συγκρητιστικήν σύγχυσι καί ὁμογενοποίησι τῶν θρησκευτικῶν ἐννοιῶν.

Αὐτό ἐπισημείωσαν πληρέστατα οἱ συγκεκριμένες ἀποφάσεις τοῦ ΣΤΕ ἐπικαλούμενες καί τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 13,1 καί 16,2 τοῦ Συντάγματος καί ἐπομένως ἡ μόνη νόμιμος ἐνέργεια βάσει τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ Συντάγματος εἶναι ἡ ἄμεσος ἀπόσυρσις τῶν καταργηθέντων προγραμμάτων Φίλη-Γαβρόγλου καί ἡ ἐπαναφορά τῶν σχολικῶν βιβλίων πού ἴσχυαν μέχρι τό 2016 ἕως τῆς συγγραφῆς νέων πονημάτων πληρουντων τίς προβλέψεις τοῦ Συντάγματος.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι,

«Στήν ἀπόφαση Παπαγεωργίου καί ἄλλων κατὰ Ἑλλάδος, ἡ ὁποία δημοσιεύθηκε στό Στρασβοῦργο στίς 31.10.2019, τό πρῶτο τμήμα τοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ἔκρινε ἀντίθετη μέ τήν Εὐρωπαϊκή Σύμβαση τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου τήν ὑποχρεωτική συνδιδασκαλία ἐνθέων καί ἀθέων. Ἐπιβεβαιώθηκε ἔτσι ἡ λογική τῶν ἀποφάσεων 1749-1750 τοῦ ΣΤΕ γιά ἀποκλειστικά ὀρθόδοξο χαρακτήρα τοῦ μαθήματος.

Τό Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων διευκρίνησε τὰ ἀκόλουθα:

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ πρώτου πρωτοκόλλου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, οἱ γονεῖς πρωτίστως εἶναι ἀρμόδιοι γιά τήν ἐκπαίδευσι καί διδασκαλία τῶν παιδιῶν τους. Οἱ γονεῖς μποροῦν νά ἀπαιτήσουν τό κράτος νά σέβεται τίς θρησκευτικές καί πολιτικές τους πεποιθήσεις.

Ἡ διατήρησι μιᾶς δημοκρατικῆς κοινωνίας ἐπιβάλλει τόν σεβασμὸ τοῦ πλουραλισμοῦ στήν ἐκπαίδευσι. Αὐτὸ σημαίνει πρακτικὰ ὅτι ὅποιαδήποτε προσπάθεια συστέγασις ἑτεροτήτων, ὅπως εἶναι ἡ διαβόητη φρασεολογία τῶν ἀκυρωθέντων ἀπὸ τό ΣΤΕ προγραμμάτων σπουδῶν, εἶναι παράνομη.

Τὸ Κράτος, συνεχίζει τό Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον, ἀπαγορεύεται νά διεξάγει προπαγάνδα ἢ προσηλυτισμὸ, ἀδιαφορώντας γιά τίς πεποιθήσεις τῶν θρησκευτικῶν καί πολιτικῶν πεποιθήσεων τῶν γονέων. Ὅταν τό Δικαστήριον λέει μιᾶμε γιά σεβασμὸ, δηλ. «respect», ἐννοοῦμε κάτι περισσότερο ἀπὸ τό ἀναγνωρίζω ἢ λαμβάνω ὑπ' ὄψιν.

Αὐτὸς ὁ σεβασμὸς σὲ αὐτὲς τίς πεποιθήσεις συνεπάγεται καί θετικές ὑποχρεώσεις, διατηρώντας ὡστόσο εὐρεῖα διακριτικὴ εὐχέρεια συμμόρφωσις μέ τήν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ Δικαστήριον τονίζει ὅτι ἡ σύμβαση τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου ἔχει ἐπικουρικὸ χαρακτήρα καί τὰ συμβαλλόμενα Κράτη εἶναι πρωτογενῶς ἀρμόδια, γιά νά ἐξασφαλίσουν τὰ δικαιώματα καί τίς ἐλευθερίες πού ἐξασφαλίζονται στήν Σύμβαση.

Ἄρα ὅλη ἡ παραφιλολογία περὶ ὑποχρεωτικῆς ἐπιβολῆς ἐξ Εὐρώπης ἐνὸς οὐδετερόθρησκου μαθήματος, εἶναι ψευδής, γιὰτί, ὅπως τό ἴδιον τό δικαστήριον διαβεβαιώνει αὐτό, δὲν ἀνήκει στήν ἀρμοδιότητά του, ἀλλὰ στὰ Κράτη.

Τὸ Δικαστήριο προσθέτει ὅτι τὰ Κράτη διὰ τῆς δημοκρατικῆς νομιμοποιήσεώς τους εἶναι καλύτερα καταρτισμένα ἀπὸ ἓνα Διεθνὲς Δικαστήριον νὰ κρίνουν τὶς τοπικὰς ἀνάγκας καὶ συνθήκας.

Πρακτικὰ, ἐκεῖνο ποὺ τονίζει τὸ Δικαστήριον, εἶναι ὅτι δὲν μποροῦν νὰ ὑποχρεωθοῦν οὔτε οἱ Ὀρθόδοξοι νὰ ὑποστοῦν προπαγάνδα ἀθεϊστικὴ, οὔτε προπαγάνδα οὐδετεροθησκείας, οὔτε προπαγάνδα θρησκευολογισμοῦ, ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱ ἄθεοι νὰ ἐκπαιδευθοῦν στανικῶς στὴν Ὀρθοδοξία.

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν ἀπαλλαγῶν ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι νὰ μὴ ἐξαναγκάζονται οἱ μαθητὲς νὰ βρεθοῦν σὲ κατάστασι συγκρούσεως μεταξὺ τῆς θρησκευτικῆς ἐκπαίδευσίσεως ποὺ δίδεται ἀπὸ τὸ Σχολεῖο καὶ τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν πεποιθήσεων τῶν γονέων τους, διότι αὐτὲς οἱ πεποιθήσεις εἶναι θέματα τῆς προσωπικῆς συνειδήσεως τοῦ κάθε ἑνός.

Ἡ ἐλευθερία ποὺ κατοχυρώνεται μὲ τὴν εὐρωπαϊκὴ σύμβαση συμπεριλαμβάνει καὶ τὸ ἀρνητικὸ μέρος τῆς δυνατότητας κάθε ἀτόμου νὰ μὴ ἐκδηλώνει τὴν θρησκευτικὴ πίστιν του ἢ τὴν ἀπουσία ὁποιασδήποτε θρησκευτικῆς πίστεως.

Καταδικάζοντας τὴν Ἑλλάδα, τὸ Δικαστήριον κατεδίκασε τὴν ἔμμεση προσπάθεια τῆς προηγούμενης κυβερνήσεως καὶ τῶν θεολόγων συνοδοιπόρων της, νὰ ἐγκλωβίσουν τοὺς πάντες σὲ ἓνα ἐνιαῖο πρόγραμμα σπουδῶν ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν ἑτερότητα τοῦ ὀρθοδόξου μαθητοῦ ἔναντι τοῦ ἑτεροδόξου καὶ ἀθέου ἢ ἀγνωστικιστοῦ, γιὰ νὰ μὴ γίνονται δῆθεν διακρίσεις μαθητῶν. Αὐτὸ ἦταν τὸ κίβδηλο ἐπιχείρημα.

Ἡ καθιέρωσι ἐπομένως ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον τοῦ δικαιώματος στὴν ἀπαλλαγὴ ὄχι μόνον δὲν προσβάλλει τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, ὅπως διαδίδεται, ἀλλὰ προστατεύει τὴν σοβαρότητα τοῦ μαθήματος καὶ τοῦ ὀρθοδόξου Θεολόγου ἀπὸ ἐκπτώσεις δῆθεν γιὰ λόγους δημοκρατίας. Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον ἔδωσε ἓνα μάθημα ὅτι δημοκρατία καὶ ἀνθρώπινα δικαιώματα σημαίνουν διάκριση τῶν ἑτεροτήτων καὶ ὄχι ἀψυχολόγητη καὶ ἀντιπαιδαγωγικὴ ὁμογενοποίησίν τους».

Ἐν κατακλείδι, θεωρῶ ὅτι διὰ τὴν εἰρημένην συγγραφὴν νέων πονημάτων, θὰ πρέπει νὰ ἀποκλεισθοῦν οἱ αὐτουργοὶ τῆς συνταγματικῆς ἐκτροπῆς, τὰ τοῦ Θεολογικοῦ Συνδέσμου ΚΑΙΡΟΣ μέλη, τῶν ὁποίων οἱ παρεμβάσεις ὑπὲρ τῶν καταργηθέντων προγραμμάτων ἀπερρίφθησαν, διότι ἄλλως θὰ φαλκιδευθῆ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐγχειρήματος.

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

<https://www.romfea.gr/epikairota-xronika/33203-peiraios-se-dis-epidiokoun-to-gkremisma-tis-ellinorthodojou-idioprosopias-ton-orthodojon-ellinon>

Εκτύπωση: <https://www.imdleio.gr/diaf/2019/Peir-thriskeytika.pdf>